

т"оэ

Intro

Today we will Be"H learn מסכת בבא קמא of דף צ"א of מסכת בבא קמא. Some of the topics we will learn about include:

לקטלא אמדינן

ב'ת דין assesses a murder weapon to ascertain that it is capable of inflicting a fatal wound. The Gemara discusses whether

יש אומד לניזקין

We also assess an assault weapon that injures a person. However,

למימד גברא

We certainly evaluate the injury to assess the necessary compensation, and

נותן מיד

He immediately pays this amount, and is then exempt, regardless whether the recuperation ends up being cheaper or more expensive.

The Gemara also discusses

בור כדי להמית

בית דין assesses a pit to determine if it should have caused the injury or death.

The Gemara also discusses several aspects of בושת, compensation for humiliation, including:

ביישו בדברים

One is only liable for monetary compensation if the humiliation resulted from physical interaction, not from a mere insult of words;

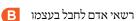
בושת לפי כבודו

Whether we assess every person's humiliation individually; and

יהבינן זמן

We give the assailant time to pay the בושת.

The Gemara brings a מחלוקת whether one may cause himself bodily injury.

בל תשחית

The Gemara discusses the prohibition to chop down fruit-bearing trees wastefully.

So let's review:

The Gemara earlier brought the opinion of רבי שמעון התימני התימני:

מה אגרוף מיוחד שמסור לעדה ולעדים אף כל שמסור לעדה ולעדים

בית דין must evaluate the assault weapon to ascertain that it was capable of inflicting the injury in question.

The Gemara now elaborates on this issue:
The Pasuk says
באבן יד אשר ימות בה הכהו
And we derive from here
לקטלא אמדינן
בהכי נפקא נשמה
בהכי נפקא נשמה
שמה
We assess the murder weapon to ascertain that it was capable of inflicting a fatal blow.

Furthermore, למימד גברא כמה ליקצר מיהא מכה כמה לא מקצר ודאי אמדינן

We also evaluate the victim of an assault to determine the duration of his convalescence, to decide the appropriate payments of ישבת and היפוי,

יהי שאמן התאני: מה אגרוף מיוחד שמסור לעדה ולעדים אף כל שמסור לעדה ולעדים

בית דין must evaluate the assault weapon to ascertain that it was capable of inflicting the injury in question

The Gemara now elaborates...

באבן יר אשר ימות בה הכהו

We derive from here

לקטלא אמדינן בהכי נפקא נשמה בהכי לא נפקא נשמה

We assess the murder weapon to ascertain that it was capable of inflicting a fatal blow

Furthermore,

למימד גברא כמה ליקצר מיהא מכה כמה לא מקצר ודאי אמדינן

We also evaluate the victim of an assault to determine the duration of his convalescence, to decide the appropriate payments of משבת and שבת

2 as

as a ברייתא says;

חמשה דברים אומדין אותו ונותנין לו מיד

We evaluate the appropriate amount for all five forms of compensation, and he must pay this sum immediately. ריפוי ושבת עד שיתרפא

We estimate the convalescence period, and pay ריפוי and מבת accordingly. Therefore,

אמדוהו והיה מתנונה והולך

אין נותנין לו אלא כמו שאמדוהו

Even if the recuperation took longer, he is exempt from further payment, and

אמדוהו והבריא

נותנין לו כל מה שאמדוהו

If he healed quickly, he does not return part of the payment, as Rashi explains

דמשמיא רחימו עליה

We assume that his assessment was correct, but Heaven had mercy on him.

However, the Gemara wonders למימד חפצא

אי עביד האי נזקא או לא

To evaluate the weapon to determine if it was capable of inflicting this injury;

יש אומד לנזקין או אין אומד לנזקין

Do we compare injuries to murder, and assess weapons, OR we are NOT obligated to assess assault weapons,

because, as Rashi explains

אפילו אין חפץ זה ראוי להיזק זה חייב

דזמנין דאתזק בכל דהו

Even if it seems unlikely, it is possible for a small blow to inflict significant damage?

The Gemara brings conclusive proof from ר"ש התימני: מה אגרוף מיוחד שמסור לעדה ולעדים אף כל שמסור לעדה ולעדים אף כל שמסור בית דין must evaluate the assault weapon to ascertain that it was capable of inflicting the injury in question.

The Gemara brings conclusive proof
from ר"ף פּתניאני הי:
מה אגרוף מיוחד
שמסור לעדה ולעדים
אף כל שמסור לעדה ולעדים
must evaluate the assault weapon
to ascertain that it was capable of
inflicting the injury in question

The Mishnah on ידף צ (continues צרם באזנו צרם באזנו מערו איד ברם באזנו הלש בשערו תלש בשערו תלש בשערו וf someone pulled another person's ear or his hair; וקן והגיע בו רוקו סר if he spat at him and the spittle landed on him; וועביר טליתו ממנו העביר טליתו ממנו וf he removes his cloak, or bared a woman's head in public; וותן לו ארבע מאות זוו He pays 400 זוו for the humiliation.

The Gemara explains לא שנו אלא בו

אבל בבגדו לא

If the spittle landed on his body, he is liable for בושת, but if it landed on his clothing, he is exempt, because

הוי כביישו בדברים ופטור מכלום

One is only liable for monetary compensation if the humiliation resulted from physical interaction; but there is no compensation for merely insulted someone with words.

======

לא שנו אלא בו
אבל בבגדו לא
Because
הוי כביישו בדברים
הוי כביישו בדברים
ופטור מכלום
One is only liable for monetary compensation
if the humiliation resulted from physical interaction;
but there is no compensation
for merely insulted someone with words

The Mishnah continues
זה הכלל הכל לפי כבודו
זה הכלל בי כבודו
is paid according to the status of the victim.

אמר רבי עקיבא אפילו עניים שבישראל רואין אותם כאילו הם בני חורין שירדו מנכסיהם שהם בני אברהם יצחק ויעקב

We do not assess the victim's humiliation according to his individual financial status. Rather, we assess everyone equally; as if they were wealthy people who fell on hard times, because we are all children of the אבות.

דה הכלל לפי כבודו וה הכלל לפי כבודו וה הכלל לפי כבודו הכלללפי כבודו is paid according to the status of the victim

אפילו עניים שבישראל אפילו הם אפילו עניים שבישראל בני חורין שירדו מנכסיהם בני חורין שירדו מנכסיהם שהם בני אברהם יצחק ויעקב We do not assess the victim's humiliation according to his individual financial status Rather,

we assess everyone equally;
as if they were wealthy people who fell on hard times, because we are all children of the אבות

7

The Gemara explains

תנא קמא לקולא קאמר

The principle הכל לפי כבודו is a leniency, and the Tanna Kamma is saying that the amounts listed in the Mishnah are the maximum payments; but,

לעני לא יהבינא כולי האי

One pays less compensation to a poor person.

Therefore, רבי עקיבא argues, and maintains אפילו עניים שבישראל

Even poor people receive these amounts.

======

The Gemara explains...

The Tank לפי כבודו is a leniency is a leniency

The Tank Kamma is saying that the amounts listed in the Mishnah are the maximum payments

But,

But,

Turi לעני לא יהבינא כולי האי

One pays less compensation to a poor person

Therefore, באף או argues, and maintains

Xeit עניים שבישראל

Even poor people receive these amounts

The Mishnah continues ומעשה באחד שפרע ראש האשה בשוק It once occurred that a person bared a woman's head in public, thereby humiliating her; באת לפני רבי עקיבא וחייבו ליתן לה ארבע מאות זוז רבי עקיבא obligated him to pay 400 זוז. אמר לו רבי תן לי זמן ונתן לו זמן He requested time to raise the money, and רבי עקיבא agreed, because, as the Gemara explains, לחבלה דחסריה ממונא לא יהבינן ליה זמן לבושת לא חסריה ממונא יהיבנן ליה זמן One must pay for injuries immediately, because it

involves a loss, but one is granted time for the payment of

humiliation, because it does not involve a loss.

The Mishnah continues... ומעשה באחר שפרע ראש האשה בשוק קאת /פני נפי עקיפא וחייבו ליתן לה ארבע מאות זוז Because, as the Gemara explains, לחבלה דחסריה ממונא לא יהבינן ליה זמן לבושת לא חסריה ממונא יהיבנן ליה זמן One is granted time One must pay for injuries for the payment immediately of humiliation Because it does not it involves a loss involve a loss

The Mishnah continues relating this incident; שמרה עומדת על פתח חצרה

The assailant waited outside her home.

ושבר את הכד בפניה

ובו כאיסר שמו

And broke a jug containing a small amount of oil, whereupon

גילתה את ראשה

והיתה מטפחת ומנחת ידה על ראשה

She bared her head and smeared on some of the oil.

העמיד עליה עדים

ובא לפני רבי עקיבא

א"ל לזו אני נותן ד' מאות זוז

He then presented witnesses who observed this incident, and argued, "Shall I pay such a woman 400 tit!" After all, she herself bares her head in public.

א"ל לא אמרת כלום

רבי עקיבא rejected this argument, because

החובל בעצמו

אף על פי שאינו רשאי פטור

אחרים שחבלו בו חייבים

If one injured himself, even though this is forbidden, he is exempt, but if someone else injures him, they are liable.

And broke a jug containing a small amount of oil

גילתה את ראשה והיתה מטפחת ומנחת ידה על ראשה

She bared her head and smeared on some of the oil

He then presented witnesses, and argued, "Shall I pay such a woman 400 nt!"

א"ל לא אמרת כלום

Because רחובא בקצמן לא א בי לאינן דלאי בטור אחרים לחבאו בו חייבים

The Gemara asks that our Mishnah cited רבי עקיבא as saying

אין אדם רשאי לחבל בעצמו

It is forbidden for a person to harm himself; however, even if someone harms himself, someone else who harms him is liable.

However, a ברייתא cites a different version of 'בר'יתא's statement:

אדם רשאי לחבל בעצמו

A person MAY harm himself?

The Gemara answers that the Braisa refers to בושת; that one is permitted to humiliate himself. And רבי עקיבא said that although the woman humiliated herself, the person who humiliated her is liable.

Our Mishnah

cited בארץ יהי as saying

אדם רשאי

אדם רשאי

The Braisa refers to

בושת

And בארץ יהי said

although the woman humiliated herself,
the person who humiliated her is liable

After some discussion, the Gemara concludes that it is actually a מחלוקת תנאים:

איכא למ"ד אין אדם רשאי לחבל בעצמו ואיכא מ"ד אדם רשאי לחבל בעצמו

The Gemara then seeks to find מאן תנא דשמעת ליה דאמר

אין אדם רשאי לחבל בעצמו אין אדם רשאי לחבל בעצמו

And his source; and elaborates on this issue as follows: Everyone agrees with that which רבי אלעזר taught אסור לקטול עצמו

It is forbidden to commit suicide, as the Pasuk says ואך את דמכם לופשותיכם אדרש

And רבי אלעזר explains

מיד נפשותיכם אדרוש את דמכם

I will punish your souls for killing yourself.

However, this cannot be a source for חבלה as well, because דלמא לקטלא שאני

We cannot compare injury to murder.

____ Furtherm

Furthermore, רבי אלעזר taught in another ברייתא המקרע על המת יותר מדאי

לוקה משום בל תשחית

It is forbidden to be wasteful and rip one's garment excessively when hearing of a death. However, we cannot conclude

וכ"ש גופו

It is certainly forbidden to harm one's body, because דלמא בגדים שאני

דזה מעלה ארוכה

וזה אינו מעלה ארוכה

Perhaps clothing is different, because one's body heals while clothing to not.

Therefore, the Gemara concludes that the source is from that which

רבי אלעזר הקפר ברבי

Taught in a Braisa;

The Pasuk of נזיר says

וכפר עליו מאשר חטא על הנפש

והלא דברים ק"ו

ומה זה שלא ציער עצמו אלא מן היין

נקרא חוטא

המצער עצמו מכל דבר

על אחת כמה וכמה

It is an עבירה to afflict oneself.

======

13

The Mishnah concludes.

והקוצץ נטיעותיו אף על פי שאינו רשאי פטור אחרים חייבין

If one chops down his trees, even though it is forbidden he is exempt, but if someone else chops downs his trees he is liable

The Gemara elaborates

אמר רב

דיקלא דטען קבא

אסור למקצציה

It is forbidden to chop down a palm tree as long as it still bears a קב of fruit.

However, a ברייתא says

כמה יהא בזית ולא יקצצו רובע

It is forbidden to chop down an olive tree as long as it still bears א קב of fruit, because

זיתים חשיבי

Olives are more valuable.

11 The Ger

The Gemara cites an incident that illustrates the severity of this prohibition:

א"ר חנינא

לא שכיב שיבחת ברי

אלא דקץ תאינתא בלא זמנה

My son died because he chopped down a palm tree that still bore fruit.

The Gemara adds one qualification:

אם היה מעולה בדמים מותר

If the tree would be more valuable as wood for building, it is permitted to chop it down even though it still bears fruit, because this is not considered wasteful.

